

РЕШЕНИЕ

№ 897

гр. София, 02/16/2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, V КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 01/21/2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов

Димитрина Петрова

при участието на секретаря Спасина Иванова и при участието на прокурора Ива Цанова, като разгледа дело номер **8947** по описа за **2021** година докладвано от съдия Антони Йорданов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, ал. 1 ЗАНН във вр. с чл.208 и сл. от АПК.

Образувано е по касационна жалба на ТД на НАП-С., против Решение № 20272445/09.12.2020г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 4-ти състав, постановено по нахд № 1861/2020г.

В касационната жалба се твърди, че въззивното решение е неправилно, тъй като не са били налице основанията за прилагане на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН. По същество се иска отмяна на съдебния акт на СРС и потвърждаване на процесното наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба – [фирма], представляван от управителя на дружеството, оспорва касационната жалба и моли съда да се произнесе с решени, с което да я отхвърли.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, V^{-ти} касационен състав, след като анализира наличните в делото доказателства, доводите и възраженията на страните, съобразно чл. 218 АПК, приема за установено следното.

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал. 1 АПК, вр. чл. 63в ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима. Касационният съд е обвързан с

посочените в жалбата пороци на решението (чл. 218, ал. 1 АПК), но за валидността, допустимостта и съответствието му с материалния закон следи служебно. Доводи за нищожност и недопустимост на обжалваното решение не са наведени с касационната жалба и Съдът не открива при извършената служебна проверка наличието на такива основания. Разгледана по същество, жалбата е основателна, а въззивното съдебно решение неправилно.

Безспорно е установено след проведеното съдебно следствие, че [фирма], като регистрирано по ЗДДС лице е било задължено да подаде, съответно в срок до 14.10.2017г. СД по ЗДДС за данъчен период 01.09.2017г.-30.09.2017г. Справка – декларация била подадена от задълженото лице на 30.10.2017 г. и то след получаване на покана от орган по приходите за явяване в офиса на ТД на НАП - С., с цел съставяне на АУАН. След като е приел за установено и доказано извършването на нарушение и на законосъобразно ангажирана административнонаказателна отговорност, съставът на районния съд е преценил, че се касае за малозначително деяние или (понеже не е конкретизирано) за такова с явно незначителна степен на обществена опасност, позовавайки се на чл. 9, ал. 2 НК.

Мотивите на Съда в подкрепа на този извод не се споделят от касационната инстанция. Процесното административно нарушение не може да бъде квалифицирано като „маловажен случай“, по смисъла на чл. 28, ал. 1 ЗАНН.

Маловажност на административно нарушение като процесното, не може да бъде обосновавана с довод, че ако „администрацията“ бе реагирала своевременно, вероятно нарушението „е щяло да бъде само едно“. С разпоредбите на чл. 125, ал. 5 ал. 1 ЗДДС са регламентирани задължения за регулярно подаване (за всеки данъчен период) на СД, съставена въз основа на отчетните регистри (дневник за покупките и дневник за продажбите), независимо от наличието или липсата на сделки. Със сигурност, при наличие на формалните основания да претендира приспадане на ДДС „[фирма] не би пропуснало срока за подаване на СД. Нормата на чл. 179 ЗДДС санкционира бездействие, по отношение задължението, регламентирано с чл. 125, ал. 5, вр. ал. 1. Според указанията, дадени с Постановление № 10/28.09.1973 г. на Пленума на ВС, „при определяне на административните наказания следва да се изхожда от повишените изисквания за строго спазване на законността и обезпечаване на правилното и ефективно функциониране на държавното управление, като се преценява тежестта на конкретното нарушение...“. ЗДДС урежда обществените отношения, свързани (най – общо) с облагането с данък върху добавената стойност, който е косвен, многофазен и некумулятивен данък. Охраняваните със ЗДДС обществени отношения са с висока степен на обществена значимост, доколкото са свързани с облагането с ДДС на данъчно задължените субекти, във връзка с осъществяваната от тях независима икономическа дейност. Като е достигнал до противоположен извод съставът на районния съд е постановил материално незаконосъобразно решение, което подлежи на отмяна.

Отмяната на въззивното решение обуславя основателност на претенцията на касатора за юрисконсултско възнаграждение, което Съдът, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 и ал. 5 ЗАНН, вр. чл.37 от Закона за правната помощ, вр. чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ определя в размер на 80 лева.

Водим от изложените мотиви и на основание чл. 222, ал. 1, вр. чл. 221, ал. 2, предл. второ АПК, вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, V^{ти} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 20272445/09.12.2020г. на Софийски районен съд, наказателно отделение, 4-ти състав, постановено по нахд № 1861/2020г и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА издаденото от директора на Офис „К. село“, при ТД на НАП – С. НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ № F360709/01.12.2017 г.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК:[ЕИК] да заплати в полза на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение, в размер на 80 лв. (осемдесет лева).

Касационното решение е окончателно, и не подлежи на обжалване и на протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: